

- ископа жлѣбъ, и съгради стѣлпъ, и даде го подъ
2 наемъ на земледѣлцы, и отиде. И во врѣме-то
на плодъ-то проводи при земледѣлцы-тѣ одного
раба, да земе отъ земледѣлцы-тѣ отъ плодъ-тѣ
3 на лозіе-то. А тѣ го уловихъ, бихъ го и го от-
4 пратихъ празденъ. И пакъ проводи до тѣхъ
другого раба; и него като бихъ съ каменіе,
разбихъ му главъ-тѣ, и отпратихъ го бесче-
5 стень. И пакъ проводи другого; и него убихъ;
и мнозина други, едни бихъ, а други убихъ.
6 При това още понеже имаше единъ сынъ, лю-
безень нему, проводи и него послѣденъ до тѣхъ,
7 и думаше: Ще ся по свѣнятъ отъ сына ми. А
тѣ земледѣлци рекохъ помежду си: Тойзи е
наслѣдникъ-тѣ; елате да го убіемъ, и наслѣдіе-
8 то ще бѣде наше. И хванахъ го та го убихъ,
9 и хвърлихъ го вънъ отъ лозіе-то. Какво ще про-
чее да стори господарь-тѣ на лозіе-то? Ще дой-
де и ще погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде
10 лозіе-то на други. Не сте ли прочели *въ* нито
това писаніе: “Камыкъ-тѣ койго отхвърлихъ
11 зидари-тѣ, той станъ глава на жгль-тѣ: Отъ
Господа бы това и чудесно е въ очи-тѣ ни?”
12 И искахъ да го уловятъ; но ся убояхъ отъ
народа; понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣ-
зи притчъ, и оставихъ го и си отидохъ.
13 И проваждатъ до него нѣкои отъ Фарисеи-тѣ
14 и Иродіаны-тѣ, да го впримчатъ въ думъ. И тѣ
като дойдохъ казувать му: Учителю, знаемъ
че си истинскый, и не тя е грыжа отъ никого;
защото не гледашъ на лице на чловѣцы-тѣ, но
по истинѣ пѣть-тѣ Божій учишь; право ли е да
дадемъ данъ на Кесаря, или не? да дадемъ ли,
15 или да не дадемъ? А той като позна лицемѣ-
ріе-то имъ, рече имъ: Защо мя искушавате?
донесѣте ми единъ динарій да видѣхъ. И тѣ му
16 донесохъ. И казува имъ: Чій е тойзи образъ и